

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista annettua lakia. Pientalojen energialoudellisia korjaustoimenpiteitä on tarkoitus siirtää tukemaan avustusten sijaan pääasiallisesti kotitalousvähennyksellä. Vähennyksen ehtoja on samanaikaisesti tarkoitus parantaa.

Energia-avustuksia pientalokohteitten korjauskustannuksiin myönnettäisiin kotitalouksille jatkossa vain tuloharkinnan perusteella silloin, kun pienituloisuus estää kotitalousvähennyksen käyttöä. Tämä edellyttää lain muuttamista. Myös avustusten enimmäissuu-

ruuksien korottamiseksi ehdotetaan muutettavaksi lakia. Korotettua avustusta voisi saada 25 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista, kun nykyisin avustusosuus on enintään 10 tai uusiutuviin energialähteisiin siirryttäessä 15 prosenttia kustannuksista. Hyväksyttävät kustannukset eivät sisällä työkustannuksia.

Esitys liittyy valtion vuoden 2009 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2009 alusta.

PERUSTELUT

1 Nykytila

Asuinrakennusten korjaustoimenpiteisiin on myönnetty energia-avustuksia yhtäjaksoisesti vuodesta 2003 lukien. Avustusten myöntämisessä on ollut vaihtelua vuosittain. Sekä käyttötarkoitukset että määrärahasot ovat vaihdelleet, joinain vuosina avustuksia on myönnetty vain kerros- ja rivitalokohteille, joinain vuosina pientaloille.

Avustuksia pientalokohteille on myönnetty määräaikaaisesti kolmena vuotena eli vuosina 2006—2008. Vuonna 2006 tarkoitukseen käytettiin noin 5,9 miljoonaa euroa ja vuosina 2007 ja 2008 noin 4 miljoonaa euroa kumpanakin vuotena. Avustukset myönnettiin ympäristöystävällisten lämmitystapamuutosten toteuttamiseen. Pientalolla on lainsäädännössä tarkoitettu sellaista asuinrakennusta, jossa on enintään kaksi asuinhuoneistoa.

Avustusmenettelyyn sovelletaan valtionavustuslakia (688/2001). Avustuksia koskee lisäksi laki asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista (1182/2005), jäljempänä *korjausavustuslaki*. Korjausavustuslain nojalla on annettu valtioneuvoston asetus asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista (128/2006). Väliaikaisella asetuksen muutoksella (221/2006) on annettu tarkemmat säännökset pientalojen energia-avustuksista. Muutoksen voimassaolo päättyi vuoden 2008 lopussa.

Pientalojen lämmitystapamuutosten laiteinvestointeja on tuettu silloin, kun liitytään kauko- tai aluelämmitykseen, uusitaan lämmitysjärjestelmä rakentamalla pelletti- tai muu puulämmitysjärjestelmä, rakennetaan maalämpöpumppujärjestelmä tai uusitaan öljylämmitys järjestelmällä, jossa on aurinkokerääjä. Avustusta on myönnetty myös aurinkokerääjän hankintakustannuksiin, jos au-

rinkokerääjä liitetään muuhun lämmitysjärjestelmään. Avustuksen enimmäissuuruus on ollut 10 tai uusiutuvaan energiaan siirryttäessä 15 prosenttia hyväksyttävistä laiteinvestiointikustannuksista.

Työkustannuksiin on voinut saada kotitalousvähennyksen, vaikka samalle korjaushankkeelle olisikin myönnetty energiaavustusta. Tämä tehtiin mahdolliseksi tuloverolain muutoksella (1218/2006) samanaikaisesti, kun ryhdyttiin myöntämään pientaloille energiaavustuksia.

2 Ehdotetut muutokset

Pientalojen energiataloudellisia korjaustoimia on tarkoitus kannustaa pääasiallisesti kotitalousvähennyksellä. Kannustavan vaikutuksen lisäämiseksi vähennyksen ehtoja parannettaisiin muun muassa nostamalla vähennyksen enimmäismäärä 3 000 euroon verovelvolliselta. Energia-avustukset muuttuisivat täydentäväksi, tarveharkintaiseksi tukijärjestelmäksi. Tämän vuoksi avustusten käyttöalaa rajattaisiin.

Korjausavustuslain 5 §:n muutoksella avustukset suunnattaisiin sellaisille ruokakunnille, jotka pienituloisuutensa vuoksi eivät voi tehdä kotitalousvähennystä veroistaan lainkaan tai voivat tehdä vähennyksen vain osittain. Tämä toteutettaisiin muuttamalla avustus tulosidonnaiseksi.

Tarkoituksena on säätää avustuksen saannille enimmäistulorajat valtioneuvoston asetuksella. Menettely vastaisi sitä, miten tuloja arvioidaan myönnettäessä korjausavustuksia.

Lain 6 §:n 1 momenttiin tehtävällä muutoksella korotettaisiin tarveharkintaisiksi muuttuvien avustusten enimmäissuuruutta. Nykyinen enimmäissuuruus on enintään 10 tai 15 prosenttia hyväksyttävistä laitekustannuksista. Korotettu avustusprosentti koskee siirtymistä uusiutuviin energialähteisiin.

Kun otetaan huomioon avustuksen kohdentaminen vain pienituloiseen väestönosaan, on syytä korottaa enimmäisavustus 25 prosenttiin hyväksyttävistä kustannuksista. Näin voitaisiin pienentää avustuksensaajan rahoituskustannuksia merkittävästi.

Avustuksen kannustavuutta lisää myös se, että avustuksen myöntämisen ehtoja väljennettäisiin eräiltä osin. Tarkoitus on, että jat-

kossa avustuksen voisi saada hyväksyttävistä laite- ja materiaalikustannuksista ilman rajauksia tiettyihin toimenpiteisiin. Hyväksyttävistä kustannuksista säädettäisiin tarvittavilta osin tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tarveharkintaisiin korjaus- ja terveyshaittaavustuksiin liittyy korjausavustuslain 11 §:n mukainen viiden vuoden käyttörajoitusaika, jonka mukaan asuntoa on käytettävä mainitun ajan avustuksensaajaruokakunnan asuntona. Uudistettuun tarveharkintaiseen pientalojen energia-avustukseen ei kuitenkaan ehdoteta säädettäväksi mainitunlaista käyttörajoitusta. Pääasiallisena tarkoituksena on korvata avustuksella sitä etuutta, joka tulojen vähäisyyden vuoksi jää avustuksensaajalta saamatta verotuksessa. Veroetuuteen ei liity mainitunlaisia rajoituksia.

Lisäksi lain 9, 14 ja 15 pykälään sisältyvä viraston nimenmuutos valtion asuntorahastosta Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskukseksi. Viraston nimi muutettiin lailla Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksesta (71/2007).

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Valtiontaloudelliset vaikutukset

Energia-avustukset myönnetään korjaustoimintaan osoitettavasta määrärahasta (momentti 35.20.55 *Avustukset korjaustoimintaan*). Määrärahaa esitetään varattavaksi kaikkiaan 68,5 miljoonaa euroa, josta käytettäisiin ensisijaisesti korjaus- ja terveyshaittaavustuksiin 46,5 miljoonaa euroa ja energia-avustuksiin 22 miljoonaa euroa. Energia-avustusten osuudesta on tarkoitus käyttää 2 miljoonaa euroa pientalojen energia-avustuksiin. Määrärahaa voidaan pienentää aiemmasta tasosta, koska avustusten myöntämisestä tehdään tarveharkintaista ja näin ollen tuen piiriin kuuluva asuinrakennuskanta pienenee aiemmasta huomattavasti. Toisaalta yksittäisten avustusten suuruudet kasvavat.

3.2 Ympäristövaikutukset

Pientalojen energia-avustuksilla pyritään energiansäästöön ja kasvihuonekaasupäästöjen vähenemiseen sekä edistämään uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa. Energia-avustukset aikaistavat korjaustoimiin ryhty-

mistä ja sen seurauksena säästövaikutusten alkamista. Koska pientalojen osalta pääasiallisena taloudellisena kannusteena on tarkoitus käyttää kotitalousvähennystä, myös ympäristövaikutukset syntyvät entistä enemmän verotustuen vaikutuksesta.

3.3 Henkilöstövaikutukset

Kunta myöntää energia-avustukset eräitä poikkeuksia lukuun ottamatta Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen osoitettua kunnalle tarkoitukseen määrärahaosuuden.

Pientalojen energia-avustuspäätösten lukumäärä tulee vähentymään uudistuksen myötä. Toisaalta avustusten myöntäminen tulee vaatimaan enemmän työtä kuin nykyinen avustusmenettely, koska avustuksensaajan tulotaso on aikaisemmasta poiketen selvitetävä avustusta myönnettäessä. Uudistuksella ei olekaan olennaisia vaikutuksia valtion tai kunnan henkilöstötarpeeseen.

3.4 Vaikutukset tuensaajien asemaan

Ehdotetun uudistuksen toteutuessa voi energiataloudellisten korjausten työkustannuksista tehdä ehdoiltaan parannetun kotitalousvähennyksen. Vähennyksen saavat tehdä kaikki verovelvolliset, jotka täyttävät sen edellytykset. Näin ollen vähennyksen käyttöä eivät sido valtion talousarviossa määritellyt määrärahat tai valtuudet, joka on tilanne myönnettäessä avustuksia.

Pienituloiset, jotka eivät voi hyödyntää lainkaan tai vain osittain kotitalousvähennystä, voivat saada edelleen avustusta määrärahojen puitteissa muihin kustannuksiin kuin työkustannuksiin. Avustuksen piirissä voisivat olla nykyisin avustetut lämmitystapamuutosten laitekustannukset. Muitakin energiate-

hokkuuden parantamiseen tai uusiutuviin energialähteisiin siirtymiseen vaikuttavia toimenpiteitä voitaisiin ottaa avustamisen piiriin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettävällä tavalla.

Avustuksen suuruuteen vaikuttaa se, että enimmäisavustusprosentti on aikaisempaa korkeampi. Näin ollen avustuksen keskimääräinen suuruus tulee oletettavasti nousemaan jonkin verran nykyisestä tasosta, joka on ollut keskimäärin 1 000 - 1 500 euroa.

Kokonaistuen suuruus tuensaajaa kohden tulee kuitenkin vaihtelevaan paljon tapauskohtaisesti. Tähän vaikuttaa kustannusten ja saadun mahdollisen avustuksen lisäksi myös se, miten kustannukset jakautuvat työ- ja materiaalikustannuksiin sekä se, voidaanko työ-kustannuksia vähentää verotuksessa.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu ympäristöministeriössä. Valmistelun yhteydessä on kuultu Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskusta.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2009 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

6 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1184/2005) 5, 6, 9, 14 ja 15 § seuraavasti:

5 §

Sosiaalinen ja taloudellinen tarveharkinta myöntämisen edellytyksenä

Edellä 4 §:ssä mainittujen yleisten edellytysten lisäksi myönnettäessä avustuksia 2 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaan tulee avustuksensaajaruokakunnan olla sosiaalisesti sekä tulojensa ja varallisuutensa vähäisyyden vuoksi kokonaisuutena arvioiden sellaisessa asemassa, että avustuksen myöntäminen on tarpeen korjaus- tai muiden avustettavien töiden toteuttamiseksi.

Myönnettäessä avustusta 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan ruokakunnan tulee olla joutunut suuriin taloudellisiin vaikeuksiin. Tilannetta arvioidaan ruokakunnan varallisuuden, tulojen ja menojen sekä muiden ruokakunnan olosuhteisiin vaikuttavien seikkojen perusteella.

Myönnettäessä avustusta 2 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaan ruokakunnalle enintään kaksi asuinhuoneistoa käsittävän pientalon korjauskustannuksiin, ruokakunnan tulee olla pienituloisen.

Ruokakunnan sosiaaliselle asemalle, tuloille, varallisuudelle sekä taloudellisille vaikeuksille ja muille olosuhteille asetettavista edellytyksistä voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Avustuksen enimmäismäärä

Avustusta voidaan myöntää hankekohtaisen harkinnan perusteella hyväksyttävistä kustannuksista:

1) enintään 40 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 70 prosenttia, jos avustus

myönnetään 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

2) enintään 35 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

3) enintään 70 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

4) enintään 50 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

5) enintään 50 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

6) enintään 10 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 15 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen; uusiutuvan energian käyttöönottoa tukeviin toimiin kuitenkin enintään 15 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 20 prosenttia ja energiakatselmuksiin enintään 40 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 50 prosenttia;

7) enintään 25 prosenttia, jos avustus myönnetään 6 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen pienituloiselle avustuksensaajaruokakunnalle toimenpiteiden kohdistuessa enintään kaksi asuntoa käsittävään rakennukseen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa erityiseksi syyksi katsotaan sosiaalisesti, terveydellisesti sekä taloudellisesti erityisen vaikea tilanne sekä 6 kohdassa sitoutuminen pitkäjänteiseen energiansäästötoimintaan ja seurantaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin siitä, mitä 1 momentin 1 ja 6 kohdassa tarkoitettavat erityiset syyt ovat.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää avustusten prosentuaalisten enimmäismäärien muuntamisesta euromääräisiksi.

9 §

Valtionapuviranomaiset

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus on valtionapuviranomaisena 2 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa avustuksissa. Kunta on valtionapuviranomaisena mainitun momentin 1, 2, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa avustuksissa. Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus on kuitenkin valtionapuviranomaisena myös viimeksi mainituissa avustuksissa, jos avustus myönnetään kunnalle tai kuntayhtymälle taikka jos tuetaan perusrannuksen suunnittelua kohteissa, joihin on tarkoitus asentaa hissi.

Kunta antaa tarvittaessa lausunnon avustushakemuksesta silloin, kun keskus toimii valtionapuviranomaisena. Siltä osin kuin lausuntopyyntö koskee terveystieteen arviointia, lausunnon antaa kunnan terveydensuojeluviranomainen.

Valtionapuviranomaisena toimii se kunta, jossa korjattava asuinrakennus tai asunto sijaitsee, jolleivät kunnat keskenään kirjallisella sopimuksella toisin sovi.

14 §

Kuntien ohjaus ja valvonta

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ohjaa ja valvoo kuntien menettelyä avustusten myöntämisessä ja avustuksiin liittyvissä asioissa. Sillä on oikeus saada valvontaa varten tarpeelliset asiakirjat, tiedot ja selvitykset.

15 §

Avustuksen takaisinperintä kunnalta

Jos kunta on avustusta myöntäessään menetellyt annettujen säännösten vastaisesti eikä virhe tai laiminlyönti ole vähäinen, Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi jättää avustuksen määrän kokonaan tai osittain maksamatta kunnalle ja periä kunnalta kokonaan tai osittain takaisin kunnan myöntämän avustuksen määrän.

Jos kyseessä on perusteettomasti myönnetty avustus, kunnan on maksettava takaisinperittävälle määrälle korkoa avustuksen maksupäivästä lukien korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

Jos takaisinperittävää määrää ei makseta viimeistään Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskukseen asettamana eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu korko ja viivästyskorko jätetään osittain tai kokonaan perimättä, jos täysimääräinen koronmaksuvelvollisuus on kohtuuton takaisinperinnän perusteena oleviin olosuhteisiin ja menettelyihin nähden.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä syyskuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Asuntonministeri *Jan Vapaavuori*

Laki**asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1184/2005) 5, 6, 9, 14 ja 15 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

5 §

*Sosiaalinen ja taloudellinen tarveharkinta
myöntämisen edellytyksenä*

Edellä 4 §:ssä mainittujen yleisten edellytysten lisäksi myönnettäessä avustuksia 2 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaan tulee avustuksensaajaruokakunnan olla sosiaalisesti sekä tulojensa ja varallisuutensa vähäisyyden vuoksi kokonaisuutena arvioiden sellaisessa asemassa, että avustuksen myöntäminen on tarpeen korjaus- tai muiden avustettavien töiden toteuttamiseksi.

Myönnettäessä avustusta 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan ruokakunnan tulee olla joutunut suuriin taloudellisiin vaikeuksiin. Tilannetta arvioidaan ruokakunnan varallisuuden, tulojen ja menojen sekä muiden ruokakunnan olosuhteisiin vaikuttavien seikkojen perusteella.

Ruokakunnan sosiaaliselle asemalle, tuloille ja varallisuudelle sekä taloudellisille vaikeuksille ja muille olosuhteille asetettavista edellytyksistä voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Ehdotus

5 §

*Sosiaalinen ja taloudellinen tarveharkinta
myöntämisen edellytyksenä*

Edellä 4 §:ssä mainittujen yleisten edellytysten lisäksi myönnettäessä avustuksia 2 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaan tulee avustuksensaajaruokakunnan olla sosiaalisesti sekä tulojensa ja varallisuutensa vähäisyyden vuoksi kokonaisuutena arvioiden sellaisessa asemassa, että avustuksen myöntäminen on tarpeen korjaus- tai muiden avustettavien töiden toteuttamiseksi.

Myönnettäessä avustusta 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan ruokakunnan tulee olla joutunut suuriin taloudellisiin vaikeuksiin. Tilannetta arvioidaan ruokakunnan varallisuuden, tulojen ja menojen sekä muiden ruokakunnan olosuhteisiin vaikuttavien seikkojen perusteella.

Myönnettäessä avustusta 2 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaan ruokakunnalle enintään kaksi asuinhuoneistoa käsittävän pientalon korjauskustannuksiin, ruokakunnan tulee olla pienituloinen.

Ruokakunnan sosiaaliselle asemalle, tuloille, varallisuudelle sekä taloudellisille vaikeuksille ja muille olosuhteille asetettavista edellytyksistä voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Avustuksen enimmäismäärä

Avustusta voidaan myöntää hankekohtaisen harkinnan perusteella hyväksyttävistä kustannuksista:

1) enintään 40 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 70 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

2) enintään 35 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

3) enintään 70 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

4) enintään 50 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

5) enintään 50 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

6) enintään 10 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 15 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen, uusiutuvan energian käyttöönottoa tukeviin toimiin kuitenkin enintään 15 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 20 prosenttia ja energiakatselmuksiin enintään 40 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 50 prosenttia.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa erityiseksi syyksi katsotaan sosiaalisesti, terveydellisesti sekä taloudellisesti erityisen vaikea tilanne sekä 6 kohdassa sitoutuminen pitkäjänteiseen energiansäästötoimintaan ja seurantaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin siitä, mitä 1 momentin 1 ja 6 kohdassa tarkoitettut erityiset syyt ovat.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää avustusten prosentuaalisten enimmäismäärien muuntamisesta euromääräisiksi.

6 §

Avustuksen enimmäismäärä

Avustusta voidaan myöntää hankekohtaisen harkinnan perusteella hyväksyttävistä kustannuksista:

1) enintään 40 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 70 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

2) enintään 35 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

3) enintään 70 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

4) enintään 50 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

5) enintään 50 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

6) enintään 10 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 15 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen; uusiutuvan energian käyttöönottoa tukeviin toimiin kuitenkin enintään 15 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 20 prosenttia ja energiakatselmuksiin enintään 40 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 50 prosenttia;

7) enintään 25 prosenttia, jos avustus myönnetään 6 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen pienituloiselle avustuksensaajaruokakunnalle toimenpiteiden kohdistuessa enintään kaksi asuntoa käsittävään rakennukseen;

Edellä 1 momentin 1 kohdassa erityiseksi syyksi katsotaan sosiaalisesti, terveydellisesti sekä taloudellisesti erityisen vaikea tilanne sekä 6 kohdassa sitoutuminen pitkäjänteiseen energiansäästötoimintaan ja seurantaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin siitä, mitä 1 momentin 1 ja 6 kohdassa tarkoitettut erityiset syyt ovat.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää avustusten prosentuaalisten enimmäismäärien muuntamisesta euromääräisiksi.

9 §

Valtionapuviranomaiset

Valtion asuntorahasto on valtionapuviranomaisena 2 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa avustuksissa. Kunta on valtionapuviranomaisena mainitun momentin 1, 2, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa avustuksissa. Valtion asuntorahasto on kuitenkin valtionapuviranomaisena myös viimeksi manituissa avustuksissa, jos avustus myönnetään kunnalle tai kuntayhtymälle taikka jos tuetaan perusparannuksen suunnittelua kohteissa, joihin on tarkoitus asentaa hissi.

Kunta antaa tarvittaessa lausunnon avustushakemuksesta silloin, kun Valtion asuntorahasto toimii valtionapuviranomaisena. Siltä osin kuin lausuntopyyntö koskee terveyshaitan arviointia, lausunnon antaa kunnan terveydensuojeluviranomainen.

Valtionapuviranomaisena toimii se kunta, jossa korjattava asuinrakennus tai asunto sijaitsee, jolleivät kunnat keskenään kirjallisella sopimuksella toisin sovi.

14 §

Kuntien ohjaus ja valvonta

Valtion asuntorahasto ohjaa ja valvoo kuntien menettelyä avustusten myöntämisessä ja avustuksiin liittyvissä asioissa. Sillä on oikeus saada valvontaa varten tarpeelliset asiakirjat, tiedot ja selvitykset.

15 §

Avustuksen takaisinperintä kunnalta

Jos kunta on avustusta myöntäessään menettelyt annettujen säännösten vastaisesti eikä virhe tai laiminlyönti ole vähäinen, Valtion asuntorahasto voi jättää avustusmäärän kokonaan tai osittain maksamatta kunnalle ja periä kunnalta kokonaan tai osittain takaisin kunnan myöntämän avustusmäärän.

Jos kyseessä on perusteettomasti myönnetty avustus, kunnan on maksettava takaisinperittävälle määrälle korkoa avustuksen maksu-

9 §

Valtionapuviranomaiset

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus on valtionapuviranomaisena 2 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa avustuksissa. Kunta on valtionapuviranomaisena mainitun momentin 1, 2, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa avustuksissa. *Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus* on kuitenkin valtionapuviranomaisena myös viimeksi manituissa avustuksissa, jos avustus myönnetään kunnalle tai kuntayhtymälle taikka jos tuetaan perusparannuksen suunnittelua kohteissa, joihin on tarkoitus asentaa hissi.

Kunta antaa tarvittaessa lausunnon avustushakemuksesta silloin, kun *Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus* toimii valtionapuviranomaisena. Siltä osin kuin lausuntopyyntö koskee terveyshaitan arviointia, lausunnon antaa kunnan terveydensuojeluviranomainen.

Valtionapuviranomaisena toimii se kunta, jossa korjattava asuinrakennus tai asunto sijaitsee, jolleivät kunnat keskenään kirjallisella sopimuksella toisin sovi.

14 §

Kuntien ohjaus ja valvonta

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ohjaa ja valvoo kuntien menettelyä avustusten myöntämisessä ja avustuksiin liittyvissä asioissa. Sillä on oikeus saada valvontaa varten tarpeelliset asiakirjat, tiedot ja selvitykset.

15 §

Avustuksen takaisinperintä kunnalta

Jos kunta on avustusta myöntäessään menettelyt annettujen säännösten vastaisesti eikä virhe tai laiminlyönti ole vähäinen, *Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus* voi jättää avustusmäärän kokonaan tai osittain maksamatta kunnalle ja periä kunnalta kokonaan tai osittain takaisin kunnan myöntämän avustusmäärän.

Jos kyseessä on perusteettomasti myönnetty avustus, kunnan on maksettava takaisinperittävälle määrälle korkoa avustuksen maksu-

päivästä lukien korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan.

Jos takaisinperittävää määrää ei makseta viimeistään keskuksen asettamana eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan.

Valtion asuntorahasto voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu korko ja viivästyskorko jätetään osittain tai kokonaan perimättä, jos täysimääräinen koronmaksuvelvollisuus on kohtuuton takaisinperinnän perusteena oleviin olosuhteisiin ja menettelyihin nähden.

päivästä lukien korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan.

Jos takaisinperittävää määrää ei makseta viimeistään *Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen* asettamana eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan.

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu korko ja viivästyskorko jätetään osittain tai kokonaan perimättä, jos täysimääräinen koronmaksuvelvollisuus on kohtuuton takaisinperinnän perusteena oleviin olosuhteisiin ja menettelyihin nähden.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
